

Днесъ, на 19-й февруарий, Александръ II встѣпи на Всеросійския прѣстолъ, днесъ, на 19-й февруарий, по волята на Александра II се сключи *Санъ-Стефанския договоръ*.

Ето какво тържествуваме, ето какво възпоминаваме ний днесъ.

Думитѣ сж малко, но колко сж тѣ многознаменателни! Какво богатство на велики и важни събития и още по-велики и важни послѣдствия отъ тѣзи събития се заключаватъ въ малкото тѣзи думи!

Великото славянско сѣмейство, разпрѣснато по много страни и подъ разни управления, бѣше потиснато, унижено и върху него теготеше присѣда за унищожението му. Само Русия бѣше онази славянска звѣзда, къмъ която всичкитѣ славяни обръщаха погледитѣ си, погледи, пълни отистина съ надежда, но и омрачавани отъ съмнѣние. Но дойде 19 февруарий, Александръ II встѣпи на Всеросійскій прѣстолъ и скоро славата и величието на Русия стана слава и величие на цѣлото славянство.

Великиятъ руски народъ съ вѣкове чакаше великия день на велики и богати съ благотворни сетини прѣобразования. Александръ II встѣпи на Всеросійскій прѣстолъ и скоро милионния руски народъ радостно затрепера отъ могущественото слово за освобождението негово, произнесено отъ неговия великъ Монархъ, скоро великитѣ прѣобразования послѣдваха едно слѣдъ друго и Русия тѣй свободно тръгна по пѣтя на величието и могуществото, щото възбуди и сега възбужда въ своитѣ съсѣди мълчаливо удивление, смѣсено съ завистъ и страхъ.

Нашиятъ народъ петстотинъ години тегли жестоко тегло! Петстотинъ години въздишахме ний